

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. V. Quod Sacramentum Confirmationis copiosam conferat gratiam ad
crescendum & firmiter standum in Confessione Fidei ac perfectione quam
in Baptismo professi sumus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

2.
Prudentia.3.
Necessitas.4.
Confirmatio.
2. 2. q. 88. a.
4. ad 1.Li. 1. de Sacramen. c. 2.
lib. 2. de officijs Eccl.
c. 14.
Urbanus 1.
Epist. decre.
c. 6.Epist. 45. ad
Armenios.

ingere se verò NOEMI, quæ poterat illâ in DEI obsequio dirigere: & quæ admodum ipsa optabat, adiuuare. Deinde nõ passionis aliquo impetu abrepta sed cū magna prudentia & quiete eâ fecit; cū priº ea bene intellexisset, ad quæ præstanda se offereret, ac iudicasset, valde sibi expedire, si se ad ea præstanda iuramento obstringeret. Adfuit quoq; necessitas, promissionē iuramento cõfirmandi, quò sc. certâ & securâ redderet ipsam NOEMI, quod ex toto suo corde sese ad DEVM conuerteret, & lubens patriam suam desereret, tantamque vim iuramentum illud prioribus promissis addidit, vt dicat sacer textus: *videns ergo Noemi, quod obstinato animo RVTH decreuisset secum pergere, aduersari noluit, nec ad suos ultra reditum persuadere.* quando enim constat de tanta vocationis firmitate, cessandum est à probationibus: ne Spiritui S. eâ inspiranti resistatur. Ac denique suam illam promissionē fecit RVTH, vt se ipsam in arrepto proposito confirmaret, qui (teste S. Thoma) finis est votorum: confirmare nos scilicet in bono, maxima, quæ in hac vita haberi potest, firmitate: ad similitudinē eius, quam habent in cælo beati. quod maximè propriū est nouæ legis: vt cum de votis agemus, apparebit. Et propterea fortè S. Ambrosius, & S. Isidorus, alijque S. Patres dicunt, fieri in Baptismo DEO D. N. promissionem, aut ipsum esse in modum promissionis cum duplici obligatione perpetua: altera de fide, altera de lege cum summa firmitate seruandis. Ac propterea diuina vocatio, sicut dictum est, à nobis exigit, vt cum Christo crucifigamur: ad significandū, quod quemadmodum is, qui cruci est affixus, nõ se potest refrigere: ita Christiano nõ licet recedere; aut se subtrahere ijs rebus, ad quas hic status illū obligat; nec Religiosus suas potest deserere. Sed felix (inquit S. Augustinus) necessitas, quæ impellit ad meliora. nihil siquidem est melius, quàm quod obliget se quis, vt sit bonus cum maxima, quæ adhiberi potest, firmitate, vt talis perseueret: imitando ducē nostrum Iesum, qui cum esset cruci affixus, possetq; se refrigere, ac descendere: id facere noluit, vt exemplum nobis esse firmitatis in bono, quod cum eius gratia incepimus.

CAPVT V.

QVOD SACRAMENTVM CONFIRMATIONIS. COPIOSAM CONFERT GRATIAM, AD CRESCENDVM, & FIRMITER STANDVM IN CONFESIONE FIDEI, AC PERFECTIONE, QUAM IN BAPTISMO PROFESA SUMUS.

QVONIAM Vocatio Christiani hominis ad prædictum duplex egregium facinus cæptumq; tendit, ad *turrum* sc. Euâgelicæ perfectionis extruendam; & cõtra hostes *pugnandum*, qui eam perfectionem impedire moliantur: voluit Christus D. N. Confirmationis Sacramentum instituere, ad Baptizatos cõfirmandos, nouis que gratiæ suæ subsidijs corroborandos: vt vtrūq; cū maiori perfectione præstarent. quæ admodum & materia & for-

ma hu-

ma huius Sacramenti indicat. Est. n. CONFIRMATIO unctio, qua Episcopus in modum crucis baptizati frontem chrismate ex oleo & balsamo confectio, & benedictio inungit, dicens: *signote signo crucis, & consigno te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus S. Amen.* Quorum verborum, & externorum signorum virtute, stupendos in anima producit effectus. communicat. n. inuisibiliter plenitudinem & abundantiam Spiritus S. qui in die Pentecostes visibiliter fuit datus Apostolis; & postea per Apostolorum manuum impositionem baptizatis dabatur. Quae impositio manuum, ut Concilium Florentinum declarat, multique SS. Patres affirmant, idem erat quod Confirmatio. Nunc autem inuisibiliter datur, ut baptizati inuisibili Spiritus S. praesentia, gratiaeque eius abundantia, quam Sancti septiformem appellant, ad Christiani hominis perfectionem propriam perueniant; consequentes excellentiam & perfectionem septem Spiritus S. donorum, septemque virtutum, quae veluti capita sunt reliquarum. Quamobrem S. Clemens Papa quod a Magistro suo S. Petro audiuerat, *absque huius* (inquit) *Sacramenti unctione perfectus esse Christianus nequaquam poterit, neque se ad habere inter perfectos.* Quemadmodum. n. vota, quae in Religione eduntur, religiosum in statu perfectionis constituunt: non quod statim perfectus ille sit; sed quod ipse status cum addicit ac dedicat, ut perfectus esse contendat; & ipsa religiosa vocationis gratia eum iuuat, ut talis euadat, ut suo loco videbimus: Ita Confirmatio Baptizatos constituit in statu perfectorum Christianorum: non quod statim sint tales; sed quod eos destinet ad perfectionem Christianam procurandam: quam Christus D. N. discipulis suis commendauit, dans illis speciale, & copiosissimam gratiam ad eam perfectionem obtinendam. iuxta illud Apostoli: *Deus est qui confirmat nos vobiscum in Christo: & qui unxit nos, & signauit, deditque pignus Spiritus in cordibus nostris.* quasi diceret: Deus nos confirmat, spiritumque illum communicat, quem Dauid *principalem* appellat: ut firmi in rebus obsequij ipsius maneamus. ille nos ungit *unctione, qua docet nos de omnibus*; repletque omni gaudio, ut ei perfecte seruiamus. Ille obsignat nos, accipiens in suos; imprimens animae characterem, & signum Sacramenti; cordi vero ipsum amoris signaculum: datque pignus spiritus, ipsum videlicet Spiritum S. quasi nos certos & securos reddat, quod nostra peccata remittet, necessitates reparabit, orationes exaudiet; eritque noster patrinus, protector, & in tentationibus propugnator; paedagogus noster, Magister, & auxiliator, ad optatam perfectionem, & gloriae coronam, quam speramus, obtinendam.

§. 1. *Duplex effectus finisque, praecipui Confirmationis.*

PLIGNORA haec & thesauri gratia, quae in Sacramento Confirmationis communicantur, in duos illos praecipuos fines ordinantur, quos in sinuatum. Primus scilicet iusti in sanctitate crescant, quam per Baptismum acceperunt: perueniantque ad eam Christianae perfectionis sublimitatem, ad quam vere sunt

Confirmati-
onis essentia.

Act 8. 17. &
c. 9. 6.

S. Thom. 3.

p. q. 72. a. 2.
ad 1.

Suarez ibi.
disp. 33. sect.

+
Epist. 4. ad
Iulianum &
Iulian. 3.

Confirma-
tio ad perfe-
ctionem im-
pellit.

a 2. Cor. 1. 21

b Ps. 50. 14

c 1. Jo. 2. 27.

vocati. Quemadmodum enim infans statim, atque in esse naturali est conceptus, virtutem accipit sensum crescendi, & augendi vsque ad perfectum viri statum: Ita, ait S. Thomas, qui per Baptismum in supernaturali esse est regeneratus, specialem gratiam & virtutem accipit in Confirmatione, ad proficiendum & progrediendum vsque ad perfectum Christiani statum. Et quemadmodum corporum accretio non solum fit naturalibus animæ facultatibus; sed auxilio etiam spirituum vitalium, qui facultatibus ipsis, ad suas actiones exercendas sunt vsui: Ita propria huius Sacramenti gratia non solum virtutes includit, donaque supernaturalia, que in ipsis iustis permanent; sed abundantiam etiam illustrationum, & inspirationum Spiritus Sancti, quibus eos adiuuat, fouetque in exercitatione bonorum operum: vt crescant in perfectione Christiana eo modo, quem subiiciemus.

ALTER Sacramenti huius gloriosissimus finis est, nos adiuuare in militum officio & munere, armis suis nos muniens, aduersus hostes visibiles & inuisibiles Catholicæ fidei, & perfectionis Christianæ. Et quoniam huiusmodi pugna statim incipit post Baptismum susceptum: ideo olim ex Apostolorum traditione (quemadmodum Petrus Damianus refert) statim hoc Sacramentum baptizatis conferebatur: ne Dæmon inermes reperiret; & absque præcipuis armis offensivis, ac defensivis: ipso scilicet Spiritu Sancto, cum ea plenitudine, quæ in hoc Sacramento communicatur. Quam ob causam Christus D.N. ipsos a Apostolos *insuit, sedere in civitate, quoad usque induerentur virtute ex alto*, ipso scilicet Spiritu S. cuius virtute & fortitudine resistere possent hostibus prædicationis, legisque Evangelicæ. Diuinus enim hic Spiritus cor efficit magnanimum, & audax, ad horrendas etiam pugnas aggrediendas, ipsique inferno sese opponendum, quò voti possit fieri compos. Quis enim tantum animi robur Sancto Stephano dedit in eius aded grauibus congressibus, & heroicis charitatis, & patientiæ actibus, quos in eis exercuit; nisi spiritus ipse S. quem in se ipso habebat; & exemplar illud fortitudinis, quod in cælo videbat? De eo enim sic ait S. Lucas: *b cum esset plenus Spiritu S. inter deus in cælum, vidit gloriam Dei, & Iesum stantem à dextris Dei.* atque si dixisset: omnes tres personæ diuinæ cor uenerunt, vt suo militi adessent. Spiritus S. cor eius occupavit, tanquam patrinus & protector: ideoque (quod perpendit S. Gregorius Nyssenus) non vidit eum in cælo: quia secum illum habebat. Sed Pater cum sua gloria ostendit se illi tanquam finem præmiûq; illius pugna: Filius etiam sese illi ostendit, tanquam scopum & exemplar ipsius pugna: & hac ratione illustri aded victoria potitus est. Idem aut faciunt inuisibiliter tres diuinæ personæ per hoc Sacramentum, quo Christiani *induuntur virtute ex alto*: vt valde eminenter exemplar ipsû imitetur; pugnentq; strenue, vt idè præmiû cõsequantur.

Ideo-

3. p. q. 71. a. 1

Confirmatio facit cre
scere.Eg. Hostibus
resistere.Serm. 1. de
Dedicat.
Eccles.

Luc. 24. 49.

b. Act. 7. 55.

Orat. de S.
Stephano.
S. Trinita
tis protectio.

Ideoque ad illud recipiendum vocantur illis verbis Canticorum: *c pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus vel sepulchrum amulatio.* Per hoc enim diuinum Sacramentum Spiritus S. tanquam signum se collocat super cor nostrum, & brachium. Sua enim presentia (vt Apostolus dixit) signat nos, non solum vt viam virtutum eius imaginem recipiamus; sed pugnemus etiam magno animo, forti que brachio: vt & obtinere eas & conseruare possimus, nec mortem timentes, nec inferni potestatem. Ideoque communicat nobis *charakteris* signum, quod deleri non potest: in testimonium, quod, si eius patrocinio iuuare nos voluerimus, nunquam vincendi simus, ad quod ipsum Charitatis sigillum nobis imprimit, quo reddimur fortes sicut mors, ad vincēdos omnes timores & pericula adeunda; duri verò sicut sepulchrum, vt Damonibus ac tyrannis resistamus: vt liceat cum Apostolo dicere: *d quis nos sperabit à charitate Christi? an tribulatio? an periculum? an persecutio? an gladius? non: quia in his omnibus speramus propter eum, qui dilexit nos, & dedit nobis spiritum suum in hoc Sacramento.* Ex quo fit, vt non liceat nisi semel in vita illud recipere. quod signum est desiderij, quo DEVS noster tenetur, vt maneamus confirmati, fortes & quasi inuicti in eius seruitio, ob diuini ipsius spiritus presentiam quem (vt S. Thomas perpendit) Apostolus appellauit, *e signum & pignus hereditatis celestis.* Pignus enim tantum valet, quantum res ipsa, quæ postea tradenda est; nec redditur pignus, donec res ipsa tradatur. vt intelligatur, Spiritum S. qui in hac vita communicatur, etsi qui illum accipit eum non videat; neque eo nisi per fidem, fruatur, esse infinitæ excellentiæ; optare que semper esse in anima, donec clarè ipsum videat in gloria. Et propter eandem causam ait Glossa, etiam vocari *arrham* hereditatis nostræ. nam pignus reddi solet ei, qui illud dedit: *arrha* tamen semper apud eum manent, qui illas accipit.

§. 2. *Quaratione pudor & humanus timor superentur.*

VT adhuc magis appareat, quantam fortitudinem hoc Sacramentum tribuat, ad ea que diximus: præmittendum est, maximum impedimentum, quo fidei dilatatio, perfectio Christiana, & perseuerantia in ea retardata est, fuisse horrorem & pudorem, quo afficiebantur homines ac terrebantur: ne duo genera rerum admitterent, ac profiterentur, que huius mundi iudicio abiectæ & contemptibiles videbantur: quasdam, quas fides credendas docet; alias quas iubet facere. Nam sapientes & potentes, inflatos & superbos pudebat, pro Deo adorare hominem, qui in vili stabulo natus esset & per multos annos fabrilem artem exercuisset; ac demum captus, flagellatus, crucifixus, ac mortuus esset: erubescabant quoque eius paupertate, inimitati & humilitatem, in ferenda cruce, condonandis iniu-

c Cant. 8. 6.

2 Cor. 1. 21.
Ephes. 1. 14.

d Rom. 8. 35.

c Lect. 5. ad
Ephes. 1. 14.
Spiritus S.
pignus &
arrha gloria.ibid. & S.
Thom. alia
lectio habet
Arrham
heredit.

*Fides & O
bedientia
contempti-
biles viden-
tur.*

a 1. Cor. 1. 2.

*S. Thom. 3.
p. q. 72. a. 9*

*Cruce in
fronte.*

*In Psal. 14.
Vide Canisii
de Confir-
mat. 5. 1.*

*b Matt. 5. 39
Alapa in
Confirma-
tione.*

c Ezech. 3. 8.

J. Isai. 5. 9.

*Timor &
pulsor supe-
randus.
Homil. 12. in
Ezech.*

rijs, opprobrijs tolerādis, & exercitijs carni molestis, & in saeculo contem-
ptibilibus amplectendis. Quare stultos & ignorantes eos iudicabant, qui ea
faciebant; & incredibili animi indignatione, rabieque persequiebantur:
vt à fide & religione, quam profitebantur, eos retraherent. Ideò enim dixit
Apostolus: *a Christum crucifixum; Iudaeis quidem esse scandalum, Graecis au-
tem stultitiam; ipsis autem vocatis Iudaeis atque Graecis, Christum esse Dei virtu-
tem, & Dei sapientiam.* Gratia enim Christianae vocationis in lucem illis pro-
fert, quod homines huius mundi later: luceque caelesti magnalia illis mani-
festat, quae in his vilitatibus continentur: vt & gloriantur de eis, & ad imi-
tandum aimentur. Propter hancigitur causam statuit CHRISTVS Dominus
Noster, vt in Ecclesia sua sanctum Confirmationis Sacramentum omnibus
Christianis conferretur, per vnctionem Chrismatis in formam crucis: vt
intelligerent, Spiritus sancti vnctionem, strenuos eos facere luctatores,
non solum aduersus carnem & sanguinem; sed etiam contra principes, &
potestates inferni. Et quoniam timoris & pudoris indicia, vt loquitur Con-
cilium Florentinum, in facie apparere solent: voluit idem Dominus, signum
S. Crucis in ipsa fronte signari, vt ex hoc intelligerent, quod ipsius gratia il-
lis assistente, non esset, cur persecutiones timerent, aut crucem horrerent,
aut puderet eos, verbis & operibus fidem confiteri, quae ipsius essent testi-
monium: idque tam in mysterijs, quae vilia & contempta videntur; quam in a-
ctionibus, quas iubet aut consulit: licet ignominiose videantur. Potius, vt S.
Augustinus loquitur, gloriari de illis debent, ac publicè in totius mundi
spectu easdem exercere. Et propterea solet Episcopus confirmato alapa
in faciem infligere, in signum patientiae in iniurijs, & opprobrijs exer-
cenda: vt sic se praepararet ad Saluatoris consilium amplectendum, dicentis:
b si quis te percusserit in dexteram maxillam tuam, praebe illi & alteram: vt sic
ostendas, quod te non pudeat, iniuriam ferre; nec eam vlcisci velle. Efficit en-
nim hoc Sacramentum frontem illi similem, quam DEVS Ezechieli dedit,
dicens: *c ecce dedi frontem tuam duriolem frontibus eorum,* apud quos habitas
vt adamantem & vt silicem dedi faciem tuam. Quemadmodum enim impro-
bi, & scelerati peccatores non afficiuntur pudore, dum sua perpetrant pec-
cata, etiam vilissima; sed potius d *peccatum suum quasi Sodoma predicauerunt,*
nec absconderunt: ita ingenuos Christianos pudere non debet, fidem suam
aperte fateri, & bona opera facere: etiam si vilia esse videantur. Sed potius
frontem habere debent tanquam adamantem, qui lapis est pretiosissimus;
& tanquam silicem qui est vilis. Nam (vt Sanctus Gregorius ait) nihil eo-
rum, ad quae obligantur, praeterire debent propter honorem, nec propter
ignominiam, nec ob timorem potentum, nec ob pudorem despectum: sed
his omnibus se imperterritos opponant; dicantque cum Apostolo: *e non*

erubescio Evangelium: virtus enim Dei est in salutem omni credenti. Et quamvis Christus crucifixus scandalum sit Iudæis, & gentibus salutaria; mihi tamen, ad credendum vocato salus erit, honor, & vita mea eius ignominia summo erunt mihi honori; easque imitari, mihi erit gloria; eas tanquam coronam capiti meo apponam: quas video, ipsum altissima sua sapientia elegisse, ut meam curaret superbiam: ut pro meis culpis satisfaceret, ut misericordiarum suarum profundissimam abyssum manifestaret, accipiendo in se miseras meas, ut me ab eis liberaret.

QUID autem magnum est, si hanc ego instituum Confessionem, conculcata etiam, si opus est, quacunque confusione & periculo temporali? cum Saluator meus (ut ait Apostolus) *g coram Pontio Pilato bonam fecerit confessionem*: ut propter eam mortuus fuerit, ob quam benè promeritus est, ut omnes illum confiteamur, & honoremus: implentes illà Iacob prophetiam, quâ filio suo Iudæ, qui Christi D. erat figura, dixit mirifica illa verba, quæ paraphrasis Chaldaica vertit: *h Iudas, confessus es, & non erubisti; in te confitebuntur fratres tui.* Quis poterit, Saluator mi, illustrem illam confessionem explicare, quam coram Caipha, & impio illius consilio fecisti: cum te ille interrogaret: *i adiuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus filius Dei*: quamvis enim non ignorares ignominias & tormenta, quæ confitenti tibi imminebant; nihilominus liberè confessus es, dicens: *k Ego sum.* propter quam causam fuit illa nocte facies tua consputa, euulsi capilli, maxilla colaphis percussæ; oculi vitrà velati, & in contemptum tuum genuflexo, sacrum tuum corpus percussum, à dicentibus, *si tu es CHRISTVS, propheta, quis te percussit.* Illis denique illustrem tuam confessionem iudicantibus esse blasphemiam, fuisti propter eam ad mortem condemnatus. Et nihilominus sequenti die mane eandem confessionem confirmasti in eodem concilio, dicens: *l vos dicitis, quia ego sum; & iterum in ipso Pilati pratorio eandem repetuisti, sine timore confusionis, quæ tibi vitam cum summa ignominia amissuro, tantam erat confusionem allatura.* Quam ob causam dignissimus es, quem omnes tui in humana natura fratres, verum filium Dei viui, verumque hominem confiteantur: non erubescens confiteri abiectissima illa, quæ propter homines es perpressus; sed se ad quævis opprobria & ignominias sustinendas offerentes, potius quàm illa negare. Et ne forte exemplum hoc tuum non sufficeret, ad nos animandos, ad illustris aded confessionis tuæ imitationem: ad eandem præclarissimis propositis præmijs, etiam nos exhortaris; & horrendis minis à te negando deterres, dicens: *m qui me confessus fuerit coram hominibus confitebor & ego eum coram patre meo, qui in caelis est, & n angelis eius: qui autem negauerit me coram hominibus, negabo & ego eum coram patre meo.*

e Rom. 1. 16
fi. Cor. 1. 23.

g 1. Tim. 6.
13.

h Gen. 4. 9. 8
Vide Perer.
ibi.

i Matt. 26.
6.

k Marc. 14.
62.

Christus
confiteri non
erubuit.

l Luc. 22. 70
Ioan. 18. 37.
Luc. 23. 3.

n Matt. 10.
12.
1 Luc. 12. 8.

o Marc. 8.
38.
remia
Christum
confitenti
proposita.
p Ioan. 1. 23.

q Matt. 11.
15.
Luc. 7. 26.
r Matt. 16.
16.
s Luc. 23. 41.

t Hebr. 12.
2.

u Hebr. 11.
16.

x Exod. 8.
26.

& o qui me confusus fuerit & verba mea; & filius hominis confundetur eum, cum venerit in gloria Patris sui cum Angelis sanctis. O vtinam mundus vniuersus ad eam viam fide te confiteretur: vt cum ad iudicandum illum venires, eum laudares, & in gloriae tuae sedibus collocares! Quis te non confiteatur, Rex aeternae, qui te confitentes tantis honoribus prosequeris? Confessus est Sanctus Ioannes, p se non esse nisi vocem tuam: tu vero ita eum laudasti, vt confitereris & q Prophetam esse & plus quam Prophetam, & quod inter natos mulierum nullus eo maior surrexisset. Confessus est r S. Petrus, te esse Christum filium Dei viui, tu eum beatum esse dixisti, & te super eum tanquam firmam petram aedificaturum Ecclesiam tuam. Confessus est latro in cruce, s te nihil mali gessisse, & cum omnes, qui aderant, te irriderent tanquam blasphemum & fictum Regem, iste verum Regem est confessus: cui tu statim paradysum promissisti. Innatum enim est tibi, te honorantes, honorare, te laudantes, laudare; eisq; dare centuplum, quam ipsi pro te fecerint. quod si crucis ignominiam & signum in frontibus suis portent: tu in eis scribis nouum & gloriosum tuum nomen I E S V, & nomen Patris tui. quasi honorem tibi reputes, eos habere fratres, tuique regni cohaeredes. Si itaque D. N. ad eam liberaliter remunerat viam confessionem fidei, & myteriorum eius; rectum omnino est, vt honori tibi ducas, eandem confiteri non verbis modo, sed etiam operibus: & quidem ijs lubentius, quae Dei oculis sunt gratiora, magisque gloriosa: quamuis mundi oculis vilia sint, & abiecta; memor etiam insignis illius electionis, quam hic Dominus statim initio suae incarnationis fecit, cum (vt ait Apostolus) t propositio sibi gaudio, sustinuit crucem confusione contempta. quasi dixerit propositis ante oculos gaudio, rebusq; delectabilibus & gloriosis in oculis mundi: omnia reliquit & contempsit, & amplexus est crucem: nihili faciens confusionem & contemptum eiusdem mundi, quae sunt ipsi cruci coniuncta. Ad eius itaq; imitationem decet, te semper eligere quicquid ipse D. iubet: praefereudo illud illecebris omnibus, gaudijsque ac delitijs huius mundi. Si enim u Moyses maiores diuitias estimans thesauro Aegyptiorum, impropertium Christi, elegit magis affligi cum populo Dei, quam in temporalis peccati habere iucunditatem, quamuis a longe & in figura tantum, Christi impropertium aspiceret: quanto erit aequius, te idem facere, cum propere illud aspicias; sciasque hunc Dominum in seipso tot impropertia esse perpessum? Hoc apud te statue, quod si velis Christum sequi: oporteat te in Sacrificium offerre, & immolare abominaciones Aegyptiorum: reiiciendo, vt abominandum, quod mundus magnificat; magni vero faciendo, quod idem abominatur. Quod si, Aegyptij te lapidare: oluerint, ed quod res eorum contempnas: indue te armatura gratiae huius Sacramenti, cuius finis & fructus est, superiorem te efficere omnibus mundi tribulationibus, quo fidem, Christianamque

namque

Olei & bal-
sami signifi-
catio.
P². lib. 22.
cap. 15.

b Cant. 8. 6

a Isai. 41. 2.

b Gen. 71. 2

c Prou. 4. 18.

namque perfectionem conseruare possis. Idè enim Chrisma, quo ungeris, fit ex oleo & balsamo: ad significandū, quemadmodum oleum aqua supernatat, vt ignem foueat in lampade, quamuis hac ratione consumatur, & pereat; balsamum verò fluat ex arbore cultro aliquo, aut præacuto lapide puncta: Ita huius Sacramenti gratia faciet te in tribulationibus & tentationibus, tuis hostibus superiore: quòd possis ignem amoris Dei conseruare: etiamsi hoc nomine sit amittenda vita, honor, & bona fortunæ; iuxta illud in libro Canticorum: *b lampades dilectionis lampades ignis atque flammarum; & si dederit homo omnem substantiam Domus sue pro dilectione, eiusque conseruatione: quasi nihil despiciet eam: potius gaudet se habere, quòd dare possit; & seipsum exinanire, vt fluat tanquam balsamum per exercitia valde fragrantia, & sublimia: fidelitatem suam in medijs tantis tribulationibus, & contemptibus ostendendo.*

CAPVT VI.

DE SPECIALI VOCATIONE AD PERFECTIO.

nis Christiane sublimitatem, quam profitentur qui Confirmationis Sacramentum suscipiunt: & omnes posse ac debere ad eam conseruare.

QUONIAM Confirmatio constituit nos in statu perfectorum Christianorum: ad studendum perfectioni, quam lex Evangelica præ se fert, operæ pretium erit, ea declarare, quæ ipsa complectitur; & Vocationem, quæ ad eius studium inuitat. De qua gloriatur ipsemet DEVS, dicens per Isaiam: *quis suscitauit ab Oriente iustum, & vocauit eum vt sequeretur se?* quamuis enim, ad litteram, sermo sit de iusto Abraham, quem eduxit DEVS à terra sua, quæ erat ad Orientem; & vocauit vt ipsum cum magna perfectione sequeretur, dicens illi: *b ambula coram me, & esto perfectus:* simul tamen describitur sublimis illa vocatio, qua vocat reliquos iustos, postquàm per sacrum Baptismum eduxit eos ex frigido & obscuro Septentrione, ex statu scilicet peccati: & collocauit in gratiæ & spiritualis lucis Oriente, vt vitam nouam viuere inchoarent. sed quoniam hæc lux in ipsis initijs est exigua: non vult eos in ea hære; sed vocat, impellitq; ad procedendum & crescendo ex hoc Oriente, *quasi lux splendens usque ad perfectam diem.* Hoc modo declarat Sanctus Gregorius

Tom. 1.

Ec

voca-